

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/391/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112217166
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2112217166.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, AK so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava, proti odporkyni: T. T., nar. X.X.XXXX, bytom O. O. XX, O., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený advokátom: JUDr. Ambróz Motyka, AK so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie sumy 411,57 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, zo dňa 18. júla 2013, č. k. 8C/26/2013-56, o odvolaní navrhovateľa proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Trnava, zo dňa 31. júla 2013, č. k. 8C/26/2013-65, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a napadnutý dopĺňací rozsudok súdu prvého stupňa ruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 411,57 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 374,16 eur od 21.8.2010 do zaplatenia, keď o náhrade trov konania rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Dopĺňacím rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 90,02 eur k rukám právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 544 Občianskeho zákonníka, § 23a ods. 1,2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 1,4 Občianskeho zákonníka, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 4 ods. 2, § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení Zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, § 3, § 37 ods. 1, § 39, § 41 Občianskeho zákonníka, § 451 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1, § 122 ods. 1, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 142 ods. 1, § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku, keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z podaného návrhu, ako aj z podaní navrhovateľa vyplýva, že navrhovateľ si uplatňuje voči odporkyni čo do istiny nároky vzniknuté mu v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 2. 9. 2010, ktorú uzavrel s právnym predchodcom Consumer Finance Holding a.s., ktorý uzavrel s odporkyňou zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 21. 8. 2006. Pristupujúc k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, čo je náležitosťou zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona, pričom konečnú splatnosť nemožno vyvodzovať zo žiadnych iných listín. Zo zmluvy a záväzku uzavretého dňa 21. 8. 2006 je zrejmé, že v uvedený deň bola žalovanej schválená pôžička vo výške 10 000 Sk. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj o splatnosti prvej splátky, ktorý je taktiež uvedený len v bode 6. 2. Všeobecných obchodných podmienok a o počte splátok. Uvedený obsahový nedostatok zmluvy taktiež zakladá záver, že úver je potrebné v zmysle § 4 ods. 3 považovať za bezúročný a bez poplatkov.

V zmluve tiež nie je v zmysle § 4 ods. 1 písm. i) presne uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 324 Sk bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a ani aká časť je započítaná na poplatky. Pri vyčíslení sumy, ktorú odporkyňa uhradila súd vychádzal z vyjadrenia samotného navrhovateľa ako aj z prehľadu úhrad na zmluve, na ktorý sa odvolával aj samotný navrhovateľ tak, že výška pohľadávky uvedená v sume 570,49 eur z toho odpustené pokuty a poplatky v sume 196,33 eur, rozdiel je žalovaná istina v sume 374,16 eur. Avšak táto samotná suma prevyšuje sumu poskytnutú odporkyni v zmysle zmluvy zo dňa 31. 8. 2006 a preto musí zahŕňať aj iné poplatky. Napriek vyjadreniu odporkyne, súd v konaní nemal preukázanú výšku sumy formou splátok, ktoré odporkyňa uhradila a uvedené v konaní nebolo preukázané ani zo strany navrhovateľa, a ani to nevyplýva z prehľadu úhrad k zmluve založeného navrhovateľom. Pokiaľ odporkyňa dostala plnenie vo forme peňažných prostriedkov v sume 331,94 eur a túto sumu nevrátila je zrejmé, že má povinnosť vrátiť bezdôvodné obohatenie. Súd zamietol návrh v časti sumy 42,22 eur ako rozdiel sumy 374,16 eur a sumy 331,94 eur a zmluvnej pokuty vo výške 37,41 eur ako nedôvodný, nakoľko úver poskytnutý odporkyni je bezúročný a bez poplatkov. Súd prisvedčil odporkyni ako aj vedľajšiemu účastníkovi a mal za to, že suma bezdôvodného obohatenia vo výške 331,94 eur, ktorú mala odporkyňa navrhovateľovi vydať je premlčaná v zmysle ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka. Návrh vo veci bol podaný dňa 30. 8. 2012 po uplynutí aj trojročnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia, v rámci ktorej plynula dvojročná subjektívna doba. Obidve premlčacie doby začali plynúť deň po uzavretí zmluvy zo dňa 21. 8. 2006, t. j. dňom 22. 8. 2006, keď subjektívna lehota uplynula dňa 22. 8. 2008 a objektívna doba uplynula dňom 22. 9. 2009. Súd má z vykonaného dokazovania za to, že dňom uzavretia zmluvy 21. 8. 2006 sa právny predchodca navrhovateľa dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil v osobe odporkyne. Súd zamietol návrh v časti sumy 331,94 eur ako nedôvodný, nakoľko sa stotožnil so vznesenou námietkou premlčania. Súd zamietol návrh v časti požadovaného úroku z omeškania, keď zamietol návrh aj v časti požadovanej istiny 371,16 eur. S ohľadom na hospodárnosť konania sa ďalej v konaní nezaoberal dňom vzniku omeškania a výškou úroku z omeškania. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že plne úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadnu neuplatnila.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ a to v celom rozsahu, z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. b),c),d) a f) Občianskeho súdneho poriadku a žiadal na základe ust. § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že návrhu navrhovateľa vyhovie v celom rozsahu. Vo svojom odvolaní uviedol, že súdom prvého stupňa zistený skutkový stav nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a s právnym hodnotením vykonaných dôkazov by súd prvého stupňa musel dospieť k odlišným skutkovým zisteniam a následne vec i správne právne posúdiť a návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovieť. Nesprávna aplikácia právneho predpisu, ktorý v čase podpisu úverovej zmluvy nebol platný a účinný mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí argumentuje absenciou konečnej splatnosti úveru v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXX odkazom na ust. § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom od 1.1.2008. Súd prvého stupňa nesprávne aplikoval úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch platnú a účinnú od 1.1.2008 na spotrebiteľský úver na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 31.8.2006, na ktorú je potrebné aplikovať zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy. V čase podpisu úverovej zmluvy t. j. z 21.8.2006 totiž medzi podstatné náležitosti vypočítané v ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. v tom čase platnom a účinnom znení nepatrilo označenie konečnej splatnosti úveru. Súd prvého stupňa ďalej v zmluve uviedol, že nie je uvedená v zmluve presne výšky istiny úrokov a poplatkov v splátke čo následne sankcionuje bezúročnosťou úveru. Tento názor súdu prvého stupňa však nemá zákonnú oporu. Zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase popisu úverovej zmluvy sankcionoval úver bezúročnosťou jedine v prípade, ak v zmluve absentoval údaj o výške RPMN a tento údaj sa v zmluve riadne nachádza a to v čl. 3 úverovej zmluvy s označením schválená výška pôžičky a z uvedeného dôvodu tak nie je možné označiť úver za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti kladené zákonom o spotrebiteľských úveroch platným a účinným ku dňu 21.8.2006 a odporca potvrdil prepojenie úveru predmetná úverová zmluva je v zmysle ust. § 4 ods. 4 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. platného a účinného ku dňu 21.8.2006 riadnou a platnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere a z toho dôvodu je právne posúdenie nároku navrhovateľa ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia absolútne nesprávne bez akejkoľvek opory v zákone a skutkovom stave. Pohľadávka navrhovateľa čo do právneho dôvodu predstavuje nárok na zaplatenie nesplatennej časti úveru vo výške uplatnenej časti úveru vo výške uplatnenej v žalobnom návrhu t. j. vo výške 411,57 eur s príslušenstvom. Navyiac námietka premlčania vznesená odporkyňou v tomto konaní neobstojí z

dôvodu, že splatnosť úveru nastala v zmysle zmluvných dojednaní úverovej zmluvy 20.8.2010. Od 21.8.2010 je odporca v omeškaní s vrátením úveru, pričom navrhovateľ si svoj návrh uplatnil návrhom na súde dňa 30.8.2012 t. j. pred uplynutím 3 - ročnej premlčacej doby. Nesprávne právne posúdenia nároku navrhovateľa súdom prvého stupňa, nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávna aplikácia právnych predpisov má za následok, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, nepreskúmateľné a nezodpovedá požiadavke na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

Doplňacím rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa na zaplatenie trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne a to trov právneho zastúpenia vo výške 90,02 eur k rukám právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 166 ods. 1, § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku a vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudkom zo dňa 18.7.2013 súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a odporkyne nepriznal náhradu trov konania. Vzhľadom na skutočnosť, že v rozsudku zo dňa 18.7.2013 č. k. 8C/26/2013-55 nerozhodol súd o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne rozhodol v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi ako účastníkovi, ktorý je na strane procesne úspešnej odporkyne priznal náhradu trov konania ako náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava veci 2.2.2012 a vyjadrenie zo dňa 27.11.2012) á 29,88 eur + 2 x á režijný paušál 7,63 eur v zmysle ust. § 10 ods. 1, § 14, § 15, § 16 ods. 3,4, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a priznanú odmenu vo výške 75,02 eur zvýšil o 20 % DPH t. j. o sumu 15 eur.

Proti doplňaciemu rozsudku súdu prvého stupňa podal v celom rozsahu odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľ a to z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a žiadal, aby odvolací súd napadnutého rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania neprizná. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa nemal v prejednávanej veci prihliadať na podanie vedľajšieho účastníka, ktoré mali vplyv na rozhodnutie vo veci samej z dôvodu, že pre účasť vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporkyne v tomto konaní je nevyhnutý aj samotný súhlas odporkyne s pomocou v spore formou vedľajšieho účastníctva, a ktorým podľa ich vedomostí vedľajší účastník na strane odporkyne nedisponuje a do dnešného dňa nijako nepreukázal, že ním disponuje. Súhlas odporkyne so vstupom vedľajšieho účastníka na jej strane v tomto konaní sa v spise nenachádza. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012. Ďalším dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne je ten, že uvedené právne veci sú dané dôvody hodného osobitého zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v zmysle ust. § 150 ods. 1 veta prvá O.s.p. Vedľajší účastník v tomto spore je združením podľa ust. § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a podmienkou, ktorá sa vyžaduje pre zápis tohto združenia je okrem iného aj jeho aktívne pôsobenie v oblasti spotrebiteľov po dobu najmenej 2 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že uvedené združenie vzniklo práve na to, aby poskytovalo spotrebiteľom právnu pomoc a ochranu sú toho názoru, že vynaloženie nákladov pre zastúpenie združenia advokátov je nehospodárne a neúčelné. Práve uvedené podanie vedľajšieho účastníka zo dňa 14.9.2012 a 27.11.2012 je typickým formulárovým podaním. Vo formulárovom podaní v každom spore znáša z opatrnosti námietku premlčania bez akéhokoľvek jej bližšieho určenia. S poukazom na vyššie uvedené argumenty má navrhovateľ za to, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v prípade dôvodného zamietnutia návrhu nemala byť priznaná náhrada trov konania s odkazom na ust. § 150 ods. 1 veta prvá O.s.p.

Odporkyňa a vedľajší účastník sa k podaným odvolaniam navrhovateľa nevyjadrili, odvolací návrh nepodali.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania ä § 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s jeho doplňacím rozsudkom ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolania navrhovateľa sú dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s jeho doplňacím rozsudkom je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8C/26/2013 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporkyne zaplata sumy 411,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 374,16 eur od 21.8.2010 do zaplata.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý spolu s jeho doplnčím rozsudkom, ktorým súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil v podstate tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.), napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 132 O. s. p., pretože súd zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O. s. p.. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistení skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Odvolací súd je pri preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia zásadne viazaný uplatnenými odvolacími dôvodmi, vyplýva z toho mimo iné to, že pri preskúmaní správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa môže prihliadať len k tým dôvodom, ktoré odvolateľ v odvolaní označil, nie je viazaný rozsahom odvolania len v prípadoch uvedených v § 212 ods. 2 O.s.p. (nejde o daný prípad), pričom však vždy musí prihliadnuť k vadám, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, i keď neboli v odvolaní uplatnené - § 212 ods. 3 O.s.p..

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku, ako aj vychádzajúc z obsahu spisu dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný, nakoľko z jeho obsahu nemožno jednoznačne vyvodit', akými úvahami sa súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov riadil, z ktorých dôkazov vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a to všetko pri hodnotení dôvodnosti vnesenej námietky premlčania zo strany odporkyne vo vzťahu k nároku navrhovateľa, na základe ktorého posúdenia súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. odvolací súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatie možnosti konať pred súdom je taký postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu zákon priznáva. O takúto vadu konania ide len vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi). Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9.12.1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91), Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12.5.2004 sp. zn. I ÚS 226/03) a tiež Najvyššieho súdu SR (rozsudok z 27.4.2006 sp. zn. 4 Cdo 171/2005) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky vymedzuje ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je aj odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu (ktoré sa tak vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka); porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a

povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma i možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo dokonca i mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, je zjavné, že výskyt takejto vady zakladá ako nevyhnutnosť rozhodnutia odvolacieho súdu spôsobom predpokladaným v ustanovení § 221 O. s. p. (zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa), tak sám osebe i dôvodnosť odvolania.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko z jeho odôvodnenia nemožno jednoznačne vyvodiť z akých konkrétnych dôvodov bol návrh zamietnutý, keďže súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z akých skutočností vychádzal, pričom súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, tzn. že závery, ku ktorým súd dospel musia byť pre adresáta prijateľné, racionálne, a v konečnom dôsledku aj spravodlivé a presvedčivé.

Zo žiadosti a zmluvy o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 a odporkyňou dňa 21.8.2006 súd zistil, že predmetnou zmluvou bola schválená výška pôžičky 10 tis. Sk s počtom mesačných splátok 48, keď výška mesačnej splátky predstavuje 324,- Sk a RPMN 26,37 %. V bode 6 nazvanom Vyhlásenie klienta odporkyňa ako klient vyhlasuje, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámila so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, prevzala ich, súhlasí s nimi a nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Odvolací súd dospel k záveru, že je dôvodnou odvolacia námietka navrhovateľa, že rozhodnutie súdu prvého stupňa pri vysporiadaní sa s námietkou premičania vznesenou zo strany odporkyne je nepreskúmateľné, nakoľko z jeho odôvodnenia nemožno jednoznačne vyvodiť z akých konkrétnych dôvodov bol návrh zamietnutý, keďže súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z akých skutočností vychádzal, keď nárok navrhovateľa skutkovo vyhodnotil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a to bez akéhokoľvek právneho posúdenia z akého dôvodu ide o bezdôvodné obohatenie, pretože navrhovateľ si uplatnil zaplatenie žalovanej istiny titulom zmluvného plnenia.

V tejto časti je tak rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný, nakoľko z neho nevyplýva z akého právneho dôvodu prvostupňový súd nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej istiny posúdil ako bezdôvodné obohatenie, keďže na začiatku svojho právneho posúdenia dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou došlo k uzavretiu platnej úverovej zmluvy. Z rozhodnutia súdu prvého stupňa tak nie je zrejmé, na základe akých skutkových okolností a na základe akého právneho posúdenia dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere uzavretá dňa 21.8.2006 je absolútne alebo relatívne neplatná a prečo v prípade uplatneného nároku navrhovateľa ide o bezdôvodné obohatenie. V tejto časti je tak rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný, keďže z neho nevyplývajú dôvody, pre ktoré súd dospel k takémuto záveru.

Ďalej sa odvolací súd stotožnil s odvolacou námietkou navrhovateľa, že súd prvého stupňa zmluvný vzťah účastníkov konania založený Zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 21. 8. 2006 nesprávne právne posúdil.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O omyl v aplikácii právnych predpisov sa jedná, ak súd použil iný právny predpis než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne že zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si odporkyňa nesplnila svoju povinnosť a navrhovateľovi časť čerpaného úveru nevrátila, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu

odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti predpísané Zákomom o spotrebiteľských úveroch.

Súd prvého stupňa na preskúmanú vec síce aplikoval ust. zák. č. 258/2001 Z.z., avšak aplikoval ho v znení platnom a účinnom od 1.1.2008 napriek tomu, že zmluva č. 7456017349 bola uzavretá dňa 21.8.2006. Z uvedeného tak vyplýva, že na preskúmanú vec je potrebné aplikovať citovaný zákon č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy t. j. ku dňu 21.8.2006. Zo strany súdu prvého stupňa tak došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu prejednávanej veci, nakoľko znenie zákona k 21.8.2006 a to ohľadne posúdenia predmetnej úverovej zmluvy ako zmluvy bezúročnej a bez poplatkov v zmysle ust. 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom k 21.8.2006 tak, ako ho aplikoval súd prvého stupňa neexistovalo.

Na základe vyššie uvedeného je tak potrebné vysporiadať sa s námietkami navrhovateľa a teda posúdiť opakovane zmluvný vzťah uzavretý medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu 21.8.2006, kedy došlo k uzavretiu predmetnej úverovej zmluvy č. 7456017349 a taktiež je potrebné vysporiadať sa so vznesenou námietkou premlčania zo strany odporkyne, ktorú uviedla na pojednávaní dňa 16.5.2013.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa rozhodnutie neodôvodnil spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p., pretože z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané a ktoré nie, z akých skutočností vychádzal a akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil, napadnutým rozhodnutím tak došlo k porušeniu práva účastníkov na riadny proces, pretože títo majú podstatne sťažené postavenie pri napadnutí rozhodnutia odvolaním práve vzhľadom na absenciu dôvodov rozhodnutia. Už len z tohto dôvodu bolo potrebné rozhodnutie v napadnutej časti súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušiť a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 157 ods. 2 O.s.p (§ 167 ods. 2 O.s.p) je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované správnym. Navyše odvolací súd nemôže svojou činnosťou nahrádzať činnosť zverenú do výlučnej kompetencie súdu prvého stupňa.

Pretože zo strany súdu nebolo dostatočne zdôvodnené a ozrejmené z akého dôvodu posúdil nárok navrhovateľa ako bezdôvodné obohatenie a taktiež došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu zmluvného vzťahu vzniknutého medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) a f) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Keďže odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie, odvolací súd zároveň zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie aj dopĺňací rozsudok, ktorým súd rozhodol o trovách konania vedľajšieho účastníka, nakoľko ide o závislý výrok vo vzťahu k posúdeniu veci samej.

V súvislosti s odvolaním navrhovateľa voči dopĺňaciemu rozsudku, odvolací súd konštatuje, že zo strany súdu prvého stupňa došlo k procesnému pochybeniu v tom smere, že súd pri vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane odporkyne, neoznámil tento vstup navrhovateľovi a odporkyni, ktorí majú právo jeho vstup namietat.

Po vrátení veci súd prvého stupňa túto posúdi na základe vyššie uvedeného, po starostlivom prihliadnutí na všetky skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo a po ich komplexnom vyhodnotení a to tak jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach, po výklade právne - aplikačnej úvahy tak, aby bolo zrejmé, ktorú konkrétnu právnu normu a z akých dôvodov na zistený skutkový stav použil, opätovne vo veci rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj náležite v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodní. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.